

χουν στην πληγή γερό. 'Ο τραυματίας εγλώμισε, έτριξε τὰ δόντια του, μὰ δὲν φώναξε. 'Υστερα ἄνα καλιμάρισε ὁ πόνος, γύρισε στὸν ἀδελφὸ του τὸν μεγάλο καὶ τοῦ εἶπε :

— Δώσε μου τὸ μαχαίρι σου.
'Εγώτισε τοῦ τὸ ἔδωσε.

'Ο Ζαβὲλ ὁ μικρὸς τοῦ ἄπλωσε τότε τὸ χτυπημένο του χέρι.
— Βάστα μου τὸ μπράτσο ψηλά, τοῦ εἶπε μὲ φωνὴ ὑπόκωφη.

'Ο ἀδελφὸς του δὲν τοῦ ἔφερε ἀντίρρηση. Πῆρε τὸ σακατεμένο μπράτσο καὶ τὸ κράτησε μὲ τὰ δύο του χέρια γερά.

Τότε ὁ Ζαβὲλ ὁ μικρὸς ἄρχισε νὰ κόβη μονάχος του τὰ μισολωμένα κρόκιά του. 'Εξοθε σιγά-σιγά ἀμύλητος, ἐλιάνιζε τοὺς τένοντας καὶ τὰ νῆρα μὲ τὸ ναντιὸ ἐκεῖνο μαχαίρι ποὺ ἔκοβε ἀν' ἑξοράφι, σφίγγοντας τὰ δόντια του.

Σὲ λίγο, τὸ μπράτσο, ἀπὸ τὸν ἀγκῶνα καὶ κάτω, χώρισε καὶ ἔπεσε βαρὺ στὸ κατάρτισμα.

'Ο Ζαβὲλ ὁ μικρὸς ἔβγαλε ἕναν βαθὺ ἀναστεναγμὸ.
— Αὐτὸ ἦταν! εἶπε. 'Αλλοῦς ἦμουν χυμένως.

Κατόπιν, πήρε τὸ κομμένο μπράτσο του μὲ τὸ γερό του χέρι καὶ τὸ κούταξε πολλὰ ὄρα. Εἶχε ἀρχίσει νὰ σατίξη. 'Υστερα τὸ πήραν ἕνας—ἕνας κα' οἱ σύντροφοί του καὶ τὸ σφιγογύριζαν, τὸ ψηλαφούσαν, τὸ μύριζαν.

'Ο Ζαβὲλ ὁ μεγάλος τοῦς συμβούλεψε νὰ τὸ πετάξουν στὴ θάλασσα, γιατί ἄρχισε νὰ βρωμίει.

'Ο ἀδελφὸς τοῦ ἄμωσ θύμωσε.

— 'Όλα κα' ἄρα, αὐτὸ δὲν τὸ θέλω... φώναξε ἄγρια. Δικό μου εἶνε τὸ χέρι. Δὲν τὸ πετῶ στὴ θάλασσα...

Τὸ πήρε ὕστερα καὶ τὸ βάλει ἀνάμεσα στὰ πόδια του. Κα' ἔξαφνα τοῦ ἦλθε μιὰ ἰδέα. 'Όταν ἀναγκαζόντανε κάποτε νὰ μείνουν μέρες στὴ θάλασσα, ἔβαζαν τὰ ψάρια, γιὰ νὰ μὴ χαλάσουν, μέσα σὲ βαρέλια γεμῖτα ἄλατι.

— Δὲ μοῦ λές, εἶπε στὸν ἀδελφὸ του, δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ τὸ βάλουμε σ' ἄλατι ;

— Αὐτὸ, ἀλήθεια, μπορεῖ νὰ γίνη, εἶπαν κα' οἱ ἄλλοι.

'Αδειασαν ἕνα βαρέλι, γεμῖτο ψάρια, βάλανε κατὼ-κάτω τὸ κομμένο μπράτσο, στρώσανε μπόλιζο ἄλατι ἀπὸ πάνω καὶ κατόπιν ἀράδιασαν πάλι ἕνα—ἕνα τὰ ψάρια.

— Φτάνει νὰ μὴν πουληθῆ κατὰ λάθος μαζί μὲ τὰ ψάρια, εἶπεν ἕνας ναῦτης.

Κα' οἱλοι γέλασαν, ἐκτός ἀπὸ τοὺς δύο ἀδελφοὺς.

'Ο ἀγέρας δὲν ἔφευγε. Τὸ φαράδιον ἔκανε βόλτες μπροστὰ στὴ Βουλῶνη ὡς τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωί. Στὸ μεταξὺ ὁ τραυματίας ἔξαχολοιθοῦσε κάπου-κάπου νὰ βρέξη τὴν πληγὴ του μὲ θαλασσινὸ νερό. Κα' αὐτὸ μερ-μερὶ μπήκαν στὸ λιμάνι κα' ἄραξαν. 'Ο Ζαβὲλ ὁ μικρὸς ἔτριξε ἀμέσως σ' ἕνα γιατρό. 'Ο γιατρὸς εἶδε τὴν πληγὴ κα' εἶπε πὼς πήγανε πολὺ καλὰ. Τοῦ βάλει ἕναν ἐπίδεσμο καὶ τοῦ σύστησε ἡσυχία. Μὰ ἐκεῖνος δὲν μπορούσε νὰ ἡσυχιάσει. Συναγῆρισε τροχάτος στὸ καράβι καὶ βρῆκε τὸ βαρέλι ποὺ εἶχε σημαδεύει μ' ἕνα σταυρὸ. Τὸ ἀδειασαν καὶ τοῦδωσαν τὸ κομμένο χέρι του, ποὺ εἶχε διατηρηθεῖ θαυμάσια στὴ σαλιμούρα. Μόνον ποὺ εἶχε ξαρώσει λίγο. Τὸ πύλιξε σὲ μιὰ πετσέτα καὶ πήγε σὰτι του.

'Υστερα παρήγγειλε στὸν γειτονικὸ μαγαζὸ ἕνα μικρὸ φέρετρο καὶ τὴν ἄλλη μέρα ἔλο τὸ πλήρωμα τοῦ φαράδιου ἀκολουθοῦσε στὸ νεροταφεῖο τὴν κηδεῖα τοῦ κομμένου χερσιῦ. 'Ο παπᾶς κρατοῦσε κάτω ἀπὸ τὴ μασχάλου τοῦ μικροῦ φέρετρο, κατόπιν ἐρχόντανε τὰ δύο ἀδελφία καὶ πίσω-πίσω ἀκολουθοῦσαν οἱ ναῦτες.

Τὸ ἔθαψαν σὲ μιὰ ἄσχη τοῦ νεροταφεῖου.

'Ο Ζαβὲλ ὁ μικρὸς, ὅσπερ ἀπὸ τὸ πάθημά του δὲν ἔσαναμπλε πειὰ τὸ καράβι. Βρῆκε μιὰ μικρὴ θεοὶ στὸ λιμάνι. Κα' ὅταν μιλῶσε γιὰ τὸ διατήρημά του, χαμῆα φορὰ, πρόσθετε στὸ τέλος σιγανά :

—'Αν ὁ ἀδελφός μου ἦθελε νὰ κόψουμε τὸ παλαμάρι, θὰ τῶχα σίγουρα τὸ χέρι μου σήμερα. 'Αλλά, ὀλέπει, δὲν ἦθελε νὰ χάσῃ τὴν περιουσία του... Χαλάλι μὰ τοῦ γίνῃ, τέλος πάντων... Τί εἰςεῖ ἕνα χέρι!...

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΑΡΙΕΡΓΑ

'Αμερικανικὰ ἐγκλήματα. 'Ο κλέφτης ποὺ ξεριζώσε τὸ κεφάλι ἐνὸς συναδέλφου του. Μία περιέργη στατιστικὴ. Οἱ ποντικοὶ, ἡ γάτες, τὰ πουλιὰ κα' ἔλα γενικῶς τὰ τετράποδα τοῦ Λονδίνου. Πῶς προλαμβάνεται ἡ ναυτία. Γιατί παντρεύεται ἕνας ἄντρας ;

Τὸ ἔξις ἀπίστευτο καὶ τρομερὸ περιστατικὸ συνέβη κάποτε στὴν 'Αμερικὴ :

Κάποιος κλέφτης, Φοαγκίζκος—'Αμπετ λεγομένου, ἐξοτόμως κοντὰ στὴν πόλι Χάρμοντον ἕνα συναδέλφου του, ντὲ Φέο ὀνομαζόμενου, κατὰ τρόπον πραγματὸ καὶ περιέργου. Τοῦ ξεφύριξε σὲ δηλαδὴ τὸ κεφάλι !

'Όταν συνελήφθη καὶ προσήχθη στὸν ἀνακριτὴ, ἔκαμε τὴν ἔξις κατὰθεοι :

— Πηγαίναμε μαζί μὲ τὸ μακαρίτη στοὺς Χάρμοντον νὰ κλέψουμε ἕνα ἐμπορικὸ. Τὴ στιγμὴ ποὺ φτάσαμε στὸ κατάρτισμα αὐτὸ καὶ ἐπρόκειτο νὰ μπουκεῖ μέσα, ὁ ντὲ Φέο φοβήθηκε καὶ δὲν ἦθελε νὰ μὲ βοηθήσῃ γιὰ νὰ τελειώσουμε μιὰ ὄρα ἀρχίτερα τὴν ἐργασία μας. Τότε κα' ἐγὼ θύμωσα καὶ τοῦ εἶπα : «—'Ενας ἀπ' τοὺς δύο μας δὲν πρέπει νὰ φύγῃ ζωντανὸς ἀπ' ἐδῶ ». 'Επιστήμακα λοιπὸν, ἄραξα μὲ τὰ χέρια μου τὸ κεφάλι του κα' ἀφοῦ γονάτισα στὸ στήθος του, τοῦ ἔστρωσα τὸ λαμὸ. 'Υστερα τραβήξα μ' ὄλη μου τὴ δύναμι τὸ κεφάλι του κα' ἔβγαξα τὸ εἶδα νὰ ξεχωρῶν ἀπὸ τὸ σῶμα του καὶ νὰ μὴνι στὰ χέρια μου. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια. Δὲν τὸν χτύπησα μὲ μαχαίρι...

'Η δόλησις τοῦ κατηγορουμένου κατέπληξε τοὺς δικαστάς. 'Η ἀλήθεια τῶν λεγομένων του ἀμφισβητήθηκε. 'Η πραγματικὰ ἡράδελος ὄμως δύναμις τοῦ 'Αμπετ καὶ ἡ νεκροφῶνὰ ποὺ ἔγινε ἐπὶ τοῦ πτόματος τοῦ θύματός του, ἀπέδειξαν ὅτι ὁ ἐγκληματίας δὲν ἔλεγε ψέματα. Καὶ τὸν καταδίκασαν σὲ θάνατο.

***

Σύμφωνα μὲ μιὰ τελευταία—πολὺ περιέργη κα' ἐξοφρητικὴ—στατιστικὴ, κυκλοφοροῦν μέσα στὶς τρίτες, στὰ ὑπόγεια, στοὺς ὑπονόμους καὶ στὶς σπηλιές τῆς μεγάλης πόλεως τοῦ Λονδίνου 20—25 ἑκατομμύρια περίπου μικροὶ ποντικοὶ καὶ 5—6 ἑκατομμύρια μεγάλοι, τεράστιοι, φοβεροὶ καὶ τρομεροὶ στὴ θέα. 'Επίσης ἕνα ἑκατομμύριον γάτες ζῶντων βόλτες στὰ κεραμίδια τοῦ Λονδίνου ἡμερησίως καὶ 400 χιλιάδες σκύλοι περιφέρονται στοὺς δρόμους του.

Πουλερικὰ γενικῶς ὑπάρχουν καὶ φορολογοῦνται στὸ Λονδίνο πάνω ἀπὸ 800 χιλιάδες.

'Αζόμα, 12 ἑκατομμύρια χελιδόνια, σπουργίτια καὶ διάφορα ἄλλα πουλιὰ ζοῦν μέσα στὴν μεγάλη αὐτὴ πόλι.

Ψάρια στὰ διάφορα ἰχθυοτροφεία, στὶς δεξαμενές, σὲ λιμνὲς καὶ σὲ γυάλες ἀζόμα, ὑπάρχουν 4—5 ἑκατομμύρια.

'Αλογα, τέλος, μονιάρια, γα'δουράκια, ἀγελιάδες, κασιόδες καὶ πρόβατα, πάνω ἀπὸ 500 γιλιάδες.

***

Διὸ 'Αγγλίδες τῆς ἡψηλῆς ἀριστοκρατίας, ἐταξίδεψαν τελευταίως στὶς 'Ινδίες. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ταξιδιοῦ των, ἔδοξάνισαν ὄλους τοὺς τρόπους καὶ τὰ φάρμακα ποὺ συνιστοῦν οἱ γιατροὶ κατὰ τῆς ναυτίας. Καὶ ποῦ νομίζετε ὅτι βρῆκαν ἀποτελεσματικώτερο ; Τὸ ξάλωμα στὴν καμῖνα μὲ τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια ψηλά!... 'Όσο λοιπὸν ταξιδεύουν σιγνὰ καὶ τοὺς περῶσει ἡ θάλασσα, ἄς δοκιμάσουν—ἂν ἔχουν κουράνιο— καὶ τὸ μέσον αὐτὸ.

***

'Ενα ἀγγλικὸ περιοδικὸ ἀπέβαλε στοὺς ἀναγνώστιας του τὸ ἔξις ἐρώτημα :

- Γιατί παντρεύεται ἕνας ἄντρας ;
- Ἀπ' τίς διάφορες ἀπαντήσεις ποὺ ἔλαβε, σταχυολογοῦμε μερικῶς. 'Ιδοῦ :
- Ἀπὸ συμφέρον.
- Γιατί λίγο—πολὺ εἶνε τρελλός.
- Γιατί στενοχωροῦται νὰ εἶ διαρκῶς μόνος.
- Γιὰ νὰ κἀνῃ τὴν ἀπιστὴ ἐρωμένη του νὰ σκυλιάσει.
- Ἀπὸ συνήθεια, (ἡ περιόπτωσι αὐτὴ ἀφορὰ βέβαια τοὺς χήρους).
- Γιὰ νὰ κἀνῃ δ,τι ἔκαμαν κα' οἱλοι οἱ πρόγονοὶ του.
- Γιατί τυχαίνει ν' ἀγαπήσῃ μιὰ γυναίκα.
- Γιατί συμβαίνει συχνότατα νὰ εἶνε τόσο νέος καὶ ἀνόητος, ὥστε νὰ τρελλαθῆ ἀπὸ τὸν ἔρωτα.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

— Τὸ ἐπάγγελμα ποὺ ὑπόσχεται πολλὰ ἀγαθὰ στοὺς ἄλλους, εἶνε τὸ τοῦ ὑποηφιρίου Βουλνεντοῦ. Γιατί ὁ ὑποηφιριὸς ἔλο καὶ ὑποσχέσεις μοιράζει στοὺς ἐλγολογῆς του.

— Πολλὲς φορὲς ἡ ἀθωότης καὶ ἡ κακία ἔχουν τὴν ἴδια ἐξωτερικὴ μορφή. 'Απόδειξις : κέρατα στολίζουν τὸ ἀθῶο μωσχάρι, καθὼς καὶ τὸν πονηρὸ διάβολο.

